

τῆς διοικήσεως I. Κωνσταντινίδης εὐρεθείς τυχαίως ἔμπροσθεν τῆς Μητροπόλεως ὅτε τὸ πλῆθος εἰσέρχετο, ἐζήτησε νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ἀντημείφθη δὲ διὰ τὴν ἀνοησίαν τοῦ αὐτοῦ, ξυλοκοπηθεὶς καλὰ καλὰ, καὶ διὰ νὰ ἐκδικηθῇ, μετέβη ἄμεσως καὶ εἰδοποίησεν εἰς τὸ διοικητήριον ὅτι στάσις γίνεται εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Εἰς τὰς ἐμφανισθείσας ἀρχὰς ὁ Μητροπολίτης εἶπεν ὅτι ἡ συνάθροισις δὲν εἶναι οὕτε διαδήλωσις, οὕτε ὄχλαγωγία, ἀλλὰ παράκλησις ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὸν καὶ οὐδὲν πλέον. Τότε οἱ διαδηλωταὶ συναισθανθέντες τὸ ἄτοπον διάβημα, εἰς ὃ προέβησαν, ἤρχισαν τότε νὰ παρακαλῶσι τὸν ἀρχιερεὰ νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ὅπως μὴ τις πάθῃ ἐξ αὐτῶν, ὡς νὰ εἶχεν ὁ Μητροπολίτης ἀνάγκην τοιαύτης παρακλήσεως. Τοῦ διεβεβαίωσεν ἐπομένως ὅτι αὐτοὺς ἤδη ἡγγυήθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ οὐδεὶς ἔχει νὰ πάθῃ τι. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἀρχαὶ καὶ χωροφύλακες καὶ διαδηλωταὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ συμπεριφορὰ καὶ ἡ φρονησις τοῦ Μητροπολίτου εἶναι ἀνωτέραι παντὸς ἐπαίνου. Ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ ἐπιείκεια αὐτοῦ μίαν ἡμέραν θὰ ἐκτιμηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν τιμητῶν αὐτοῦ. Οἱ ἀνόητοι! ἔκαμν τὰ πάντα ἵνα περικόψωσι τὰς πνευματικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς ἐλευθερίας τῆς Κοινότητος καὶ ἀναμιξῶσι τὴν τουρκικὴν διοίκησιν εἰς τὰ ἱερά ἐκεῖνα, εἰς ἃ κατὰ τοὺς χαλεπωτέρους καιροὺς δὲν ἀνεμίχθη. Εὐτυχῶς ὁ μητροπολίτης ἀπέκρουσεν ὅσῃ ἡδυνήθη τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐζήτησε καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν ταχείαν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀπαντήσας ὅτι ἡ ἐν γένει λύσις τοῦ ζητήματος δὲν ἐξαρτᾶται παρ' αὐτοῦ, ἅτε ἐπεμβάσης διὰ τῶν ἐξάρχων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ἀναμένονται αἱ τελευταῖαι ὁδηγαί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἵνα δοθῇ ἡ δέουσα λύσις.

Ἄν αἱ ὁδηγαί αὗται διεβιβάσθησαν, ἂν αὗται ἦσαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Σταύρου Χατζῆ Λαζάρου ὡς τιμίου, πρῶτοι ἡμεῖς τότε ἐπικροτοῦμεν, διότι οὐδενὸς τὴν φιλοπατρίαν διεφιλονεικήσαμεν, τὰ πείσματα μόνον καὶ τὰς μωρίας ἐξηλέγξαμεν, ἂν δ' αὗτα ἦσαν παροδικὰ, τόσῃ τὸ καλλίτερον, ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ τοὺς σφίγγομεν τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ἀναβλαστήσαντος κλάδου ἐλαίας, ὅπου χθὲς ἀκόμη αἱματώδης ἐπρόλαζεν ἀτμοσφαῖρά, καὶ συγκινούμεθα καὶ τοὺς προσαγορεύομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ λησμονηθῶσι τὰ παρελθόντα ὡς λησμονοῦνται αἱ ἀναλαμπαὶ παρελθούσης καταγίδος καὶ μένει μόνον οὐρανὸς αἰθριὸς καὶ γαλανός, οὐρανὸς γυνήσιος ἑλληνικός.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τηλεγράφημα εἶναι ἀληθέστατον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως ἐτοιχοκολλήθη ἀπὸ πρωίας. Τὰ συνήθεια συνήθη τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια κανονισμοί: ὑπουργικὸν συμβούλιον, Ἱερά Σύνοδος, Λήμαρχοι, Στρατηγοί, ὑποστράτηγοι, οὐφ! βαρυνόμεθα πλέον καὶ νὰ τὰ γράφωμεν, καὶ ἀποροῦμεν μὲ τοὺς βασιλεῖς πῶς δὲν βαρύνονται καὶ νὰ τὰ βλέπουν.

Μὲ πολὺν κακὸν καιρὸν καὶ τρικυμιώδη ἀφίκετο ὁ Βασιλεύς. Μήπως τὸν προεκάλεσεν ἡ ἐν τοῖς θυλακίσις του κεκρυμμένη αὐστριακὴ συμμαχία; Μήπως δηλοῖ ὅτι ἄρχεται τρικυμιώδης πολιτικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του; Μήπως

σημαίνει ὅτι ἡ κυβερνήσις, ἥτις μετέβη νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, εἶνε μουσχεμένη ὡς τὰ κόκκαλα ἀπὸ ἁμαρτίας;

Ὁφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχαρίστησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τοῦ κ. Γκινάκα ὡς γρῦμματέως. Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι μία: ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν τοῦ καὶ εἰ ἱκανοὶ εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν. Δὲν ἀπαιτεῖται πολλὴ θεολογία ὅπως οἱ τὸν Δῆμον ἀγαπῶντες ἐνοήσωσιν ὅτι διὰ πολλὰς ἐτι ἐπὶ περιόδους ὁ κ. Φιλήμων, ἀρκεῖ νὰ θέλῃ, καὶ θὰ εἶναι ὁ μόνος ἄξιος πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου. Περὶ δὲ τοῦ κ. Γκινάκα γενικὴ ἐπικρατεῖ πεποιθήσις ὅτι εἶναι ἐκ τῶν δραστικωτέρων καὶ ἀκραιωτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ δήμου. Μᾶς ἐλύπησε μόνον ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Φιλήμονος ἐπισημοποίησις τῶν ἀχρεῶν διαιρέσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν, συμπολίτευσιν καὶ ἀντιπολίτευσιν, ὡς νὰ ἐξελέγησαν αὐτοὶ νὰ πολεμῶνται, ἢ ὡς νὰ εἶναι ἀνάγκη ἐν τοιοῦτῃ μικροσκοπικῇ σωματείᾳ ὑπάρξεων δεξιῶν καὶ ὑπάρξεων ἀριστερῶν.

Σχετικῶς περὶ τοῦ ἐν Σίφνῳ ἐκλογικοῦ δράματος ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Νέᾳ Ἑφημερίδι» ὅτι ἐνῷ τὸ βούλευμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἀπῆλλαξε τοὺς Προβελεγγίους πάσης κατηγορίας, τὸ βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν παραπέμπει οὐ μόνον 11 προβελεγγιανούς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν παθόντα δήμαρχον Κ. Προβελέγιον μετὰ τοῦ πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ δραμόντος ἀδελφοῦ του Ν. κολάου. Πῶς κατέληξαν οἱ κκ. ἐφέται εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα ἀπὸ τοὺς ἐν Σύρῳ δικαστάς, καὶ δικαστὰς γνωστοὺς ἐπὶ αὐστηρότητι καὶ εὐθυδικίᾳ, ὅποιοι εἰσιν ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Σπανίδης καὶ οἱ δικασταὶ κκ. Ἑμ. Λικοῦδης, Ἀρ. Σοφιανός, Χ. Τσακούσης; Πῶς δύναται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ Προβελεγγιοί, οἱ τοσαύτας ἀναιμιάτους ἐκλογὰς διεξαγαγόντες, ἐπετέθησαν ἐκ συστάσεως ἐναντίον ἀσέμων ὄντων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως προσερχομένων; Ἐπειτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Προβελεγγιοὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῶσι βίαια μέσα, ἀλλὰ τούναντιον νὰ τηρήσωσι τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, οἷα συμφέρει εἰς τοὺς ἀληθῆ ἐπιρροὴν κεκτημένους, καὶ τοιαύτης ἐπιρροῆς, ὡς εἶνε πασίγνωστον, ἀπολαύουσιν οἱ Προβελεγγιοὶ ἐν Σίφνῳ.

Τί τεκταίνεται λοιπόν; δὲν τολμῶμεν ἀκόμη νὰ ὑποπευθῶμεν τὴν ἀμεροληψίαν τῶν δικαστῶν; διότι, ἐάν ἐν τῇ γενικῇ κυκεῶνι σαλευθῇ καὶ αὐτοὺς ὁ ἀκλόνητος ναὸς τῆς δικαιοσύνης, τότε οὐαί!...

Ἄλλ' ἡ ἡμέρα τῆς δίκης, ἥτις τὰ ἐν σκότει διαπραχθέντα θὰ φέρῃ εἰς φῶς, αὕτη θὰ δεῖξῃ τίνες οἱ ἔνοχοι, τίνες οἱ ἀθῶοι.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ διατρίβει νῦν ὁ κύριος Ὀδυσσεὺς Ἰάλεμος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλόπατρις φωνὴ τοῦ καὶ ἡ ἐτι φιλόπατρις καρδιά τοῦ θέλουσιν ἐκχυθῇ ὑπὲρ ἐπαναφορὰς τῆς ἀρχαίας εἰρήνης καὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Τί αἰσθανόμεθα βλέποντες τοιοῦτον ἄνδρα, οὗ πᾶσα στιγμή δὲν ἔπρεπε νὰ μὲνῃ ἀνεκμετάλλευστος ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἄνδρα δυνάμενον νὰ προσφέρῃ τὰς μεγαλειτέρας ἐκδουλεύσεις εἰς τὸν ἐθνολογικὸν ἀγῶνά μας, ἄνδρα διαδραματίσαντα καὶ ἐδῶ ὡς πολιτευόμενον καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς δημοσιογράφον λαμπρὸν καὶ ἀγνότατον πρόσωπον εἰς τὰς δυσχερεστέρας στιγμὰς, ἄνδρα σπανίας διπλωματικῆς μαθησεως, ἐκτάκτου χαρακτήρος, φλογεροῦ καλὰμου, τεραστίως μνήτης, παρθέ-

νων, νὰ εἰπωμεν οὕτως, ἦθ' ὃν, μένοντα τόσον καιρὸν ἄχρηστον διὰ τὸ ἔθνος, ἐξαντλούμενον, κατατριβόμενον, γηράσκοντα, ὅταν τὰ κνώδαλα ἀνῆλθον εἰς τὰ κεραμίδια, ὅταν οἱ ὑγρότεροι χαρακτῆρες ἐστερεώθησαν εἰς τὰς λαμπροτέρας τῶν θέσεων. **Ὁ Ἰάλεμος χωρὶς θέσιν!** ἀλλὰ τοῦτο ἔπρεπε διὰ πάντα κυβερνήτην καὶ ὑπουργὸν νὰ θεωρῇται ὡς προσωπικὸν ἐρυθρόν, καίον στίγμα καὶ νὰ ἐντρέπεται ὄχι ἀνθρώπους νὰ βλέπῃ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του ἐν τῷ καθρέπῃ. Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ κυβερνᾷ τὸν Σύνλογον τῶν Γραμμάτων; Ἡ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν παρ' αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ παιδαρίου, εἰς ὃ ἐνεπιστεύθησαν τὴν θέσιν αὐτήν; Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ ᾔη ἐσόβιος ἐπιθεωρητὴς τῶν προξενείων διὰ λόγους ἐθνικοὺς καὶ τοῦ Γένους; Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἔπρεπε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ κατέχῃ τὴν ἀμέσως μετὰ τὸν ὑπουργὸν θέσιν διὰ τὰ πράγματα τῶν ἐξω Ἑλλήνων; Ἀλλὰ διὰ τί νὰ ζητῶμεν τὸν Ἰάλεμον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην; Τάχα δὲν ἔχομεν πλησίον ἡμῶν τὸν κ. Χαλκιόπουλον, ἄνδρα ἐκ τῶν σπανίων Ἑλλήνων διὰ τὰς λαμπράς αὐτοῦ ιδέας τῆς ἐθνικῆς παιδαγωγίας, διὰ τὸ πρακτικώτατον αὐτοῦ πνεῦμα ὅπερ ὅλον ἠδύνατο νὰ ἐξαντληθῇ ὑπὲρ γεωργικῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸν εἰς λειτουργίαν τοῦ Ὑψίστου ἀρμόζοντα χαρακτῆρά του, διὰ τὸ ἀξιοσέβαστον τοῦ ἔθους του; Δὲν μένει ὁ κ. Χαλκιόπουλος ἄνευ θέσεως καὶ δὲν διευθύνει τὴν Στατιστικὴν ὃ διὰ τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἀληθῆς ὑδροκέφαλος Καζάκης; Διὰ τί; Διότι ἐκεῖνος μὲν εἶνε αὐθεντία, ἀνὴρ υπερέφανος, ἄξιος τοῦ σεβασμοῦ αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐν ᾧ ὁ Καζάκης ἐγεννήθη ἵνα προκαλῇ τὸ μειδίημα εἰς τὰ σκαμμένα χεῖλη τοῦ πρωθυπουργοῦ! Διὰ τί αὐτὸς ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος; Καὶ διὰ τί ἡ ἐποχὴ μας αὕτη—ἐποχὴ τῶν ὑπάτων διὰ τὸ ἔθνος κινδύνων—τόσον εὐμενῆς εἰς τοὺς ἀρσενικοθήλυκους χαρακτῆρας; Διότι, τίς οἶδε ποῖον μαῦρον μέλλον μᾶς προετοιμάζεται καὶ διὰ τοῦτο ὅλα αὐτὰ τὰ φοβερά τῶν καιρῶν σημεῖα καὶ οἱ ἀπαίσιοι καὶ οἱ κατάμαυροι οἰωνοί.

Ἐδημοσιεύθη κατὰστάσις τῆς ἐσοδείας τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ ἐξαχθέντος μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1883.

Ἰδοὺ ἡ κατ' ἐπαρχίας παραγωγή:

Πατρῶν, 15,971,030. Κορινθίας, 8,208,665. Αἰγιαλίας, 12,964,482. Μεσσολλογγίου, 967,457. Ὀλυμπίας, 68,271. Ἡλείας, 16,203,830. Τριφυλίας, 18,047,605. Μεσσηνίας, 5,955,390. Πυλίου, 7,927,554. Ναυπλίας καὶ Ἀργους, 337317. Δωριδος, 161,000. Ἀττικῆς, 7,247,005. Κεφαλληνίας, 3,442,409. Ἰθάκης, 119,530. Λευκάδος, 44,613.

Ὀλικὸν δὲ ποσὸν τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐξ ὅλων τῶν λιμένων τοῦ Κράτους: **97,557,167** λίτρας.

Σήμερον ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ὁ κ. Α. Χαλκιόπουλος ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α'. τάξεως διορισθεὶς διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ἀποθήκης ἁ. τάξεως τῆς κοπῆς τοῦ καπνοῦ κλπ., εἰς ἀναπλήρωσιν δ' αὐτοῦ μετετέθη παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ὁ πρόην γραμματεὺς Νομαρχίας Ἀρτ. κ. Διομ. Χανδρίδης καταλληλοτάτη ἐκλογή.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὠρίσθησαν ἐν ἐκτάσει τὰ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων κοπῆς καπνοῦ κλ.

Ἀφίκετο ὁ φίλτατος βουλευτὴς Παρνασίδος κ. Μαργᾶς, ἀνθηροτάτου μειδιάματος καὶ πλήρης ἀντιπολιτευομένων δυνάμεων.

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἐπιτετραμένου ἐν Βερολίν κ. Μ. Δουρούτη μετὰ τῆς κόρης Π. Εἰάνθου, γνωστοτάτης ἐν Βουκουρεστίῳ οἰκογενείας τῆς ὁποίας ἐτέραν θυγατέρα ἐνυμφεύθη ὁ ἐν Βιέννῃ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ζεχάνης.

Κατὰ τὰς ἐξ Αἰγύπτου εἰδήσεις, αἱ ἀποζημιώσεις μόλις θὰ πληρωθῶν τὸν προσεχῆ Μάρτιον, καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἐπιτύχῃ τὸ νέον δάνειον τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς ἦν ἡ Γερμανία ἀπέστειλεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς μελέτην τῆς χολέρας κ. Κώχ, μεταβαίνει εἰς Ἰνδίας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ. Ἀνεχώρησε δὲ εἰς Γαλλίαν καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπιτροπὴ.

Στρατιωτικὰ σχολεῖα ἰδρύθησαν εἰς ἕκαστον τάγμα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ πρὸς διδασκαλίαν ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς τοῖς στρατιώταις.

Λοιπὸν, δημοτικὴν ἐφημερίδα καὶ ὁ δῆμος! Καὶ τότε πόσους δῆμους ἔχομεν; Τετρακοσίους; Πεντακοσίους; Ἰδοὺ ἰσαριθμοὶ πατσαβοῦραι ἀναφαινόμεναι! Πρόκειται δι' οἰκονομίαν ἢ δι' ἐπίδειξιν; Ἡ οἰκονομία πίπτει, ὅφ' οὗ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες εὐχαρίστως δημοσιεύουν δωρεὰν σύντομα πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου ἄλλ' ὁ λόρδος Διονύσιος Ζαχαρίας ἐζήτησε καὶ στενογράφων καὶ ἴσως ἀπαιτεῖ νὰ δημοσιεύωνται στενογραφικαὶ ἀγορεύσεις τῶν ἀγορητῶν τοῦ Δημοσίου. Καὶ οὕτω, ἐκτὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς ρητορικῆς θὰ ἔχωμεν καὶ κοινοδημοτικὴν ρητορείαν. Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἐπιδείξεως, καὶ διάφορον ἂν διὰ νὰ δημοσιεύωνται ὅλαι αἱ μωρολογίαι καὶ ἀπεραντολογίαι τῶν κυρίων Συμβούλων ἀπαιτεῖται νὰ δαπανῶνται κατ' ἔτος εἰκοσιν ἢ καὶ περισσότεραι χιλιάδες κατ' ἔτος. Τί δὲ δαπανᾷ διὰ τὰς γνωστοποιήσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶρα ὁ δῆμος; Χιλίας ἢ δισχιλίαις ἢ τρισχιλίαις τὸ πολὺ δραχμάς; Ἡμεῖς τουλάχιστον ἐπὶ ἐν ἔτος ἂν καὶ ἐθεωρούμεθα φίλη ἐφημερίς τοῦ κ. Δημάρχου, δὲν ἐλάβομεν εἰς δημοσιεύσεις δι' ἐν ἔτος πλείους τῶν 150 δραχμῶν. Ἀς ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ αὐτὰ ἔλαβον καὶ πέντε ἄλλαι ἐφημερίδες ἰδοὺ ὅτι δὲν ἔχομεν οὔτε χιλίας δραχμάς. Ὑποθέτομεν ὅτι δαπανῶνται καὶ πλείοτε. Τάχα εἶνε ἄδικον ἐφημερίδες, αἵτινες ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δήμου καὶ καθημερινῶς ἴσως δημοσιεύουσι δωρεὰν τὰ παράπονα τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου δημότου, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης ὁδοῦ, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης συνοικίας, τμημάτων, σωματείων, συντεχνιῶν, ὅλης τῆς πόλεως, ἂν πληρωθῶν δι' ὅλα αὐτὰ, δι' ἃ ἂν ἐπληρώνοντο κατὰ στίχον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐκάστη πρόσodon ἐτησίαν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, ἐκτὸν ψωροδραχμάς ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὅχι διὰ τὸ τίποτε, ἀλλὰ ὡς τίμημα ὑποχρεωτικῶν γνωστοποιήσεων,

καταναγκαστικῶν, τοῦ Δήμου, δι' ἃ πρόκειται τώρα κατὰ συμβουλὴν τοῦ νεαροῦ κ. Μιχαὴλ Λάμπρου, νὰ δαπανᾷ ὁ δῆμος τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον ποσόν; Ἀλλ' ὁ ὁμηλὴς πολλῶν δημοσιογράφων, φαγόντων ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν νεότητά καὶ τὰ νεῦρά των καὶ τὴν ψυχὴν των καὶ πᾶσαν ἐλευθέραν στιγμὴν ἐλευθέρας ἡδονῆς χωρὶς νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὡς τώρα, πλὴν τῶν μιᾶν δούλων οἵτινες ἀπὸ πισσταὶ καὶ διανομεῖς ὑψώθησαν εἰς μυστικοσυμβούλους τῶν κυβερνήσεων καὶ ἔκαμαν χρήματα, οὔτε μίαν κλίνην εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, οὔτε μίαν γωνιά εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, διότι καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἂν καταντήσουν καμμιὰ φορὰ, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ διωχθῶσι, διότι θὰ βρεθῇ ὅτι ἔγραψάν ποτε κατὰ τοῦ θυρωροῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου, ὁ κύριος Λάμπρος λέγομεν ὅστις χωρὶς νὰ κάμῃ καμμιάν δουλειάν ὡς τώρα καὶ χωρὶς νὰ κατάρχεται ἀπὸ λόρδους εὐρέθη κύριος μεγάρων, «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά», καὶ περιουσίας καὶ πλούτου—διὰ νὰ δύναται νὰ ὀνειροπολῇ καὶ θέσιν βουλευτοῦ—καὶ διατὶ ὅχι;—ὁ κύριος λοιπὸν Μιχαὴλ Λάμπρος ἐφθόνησε καὶ αὐτὰς τὰς ἑκατὸν δρχμὰς τὰς ὁποίας ἴσως θὰ ἐλάμβανεν ὁ δι' αὐτὸν μαρτυρήσας κύριος Καμπούρογλους ἢ ὁ κ. Κορομηλᾶς καὶ προτείνει δημοσωτήριον γνῶμην ἐκδόσεως Ἑφημερίδος διὰ νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ αὐτὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἡξεύρετε δὲ τὴν ἡμετέραν γνῶμην; Θέλετε νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς τί κόβετε καὶ τί ράβετε ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου; Ὁφείλετε **δε' ἄδραξ πληρωμῆς** νὰ παρακαλέσετε τὸν διευθυντὴν τοῦ Παληανθρώπου, τὸν λίαν ἀξιότιμον κ. Βερβέρην, νὰ δέχεται νὰ δημοσιεύῃ περίληψιν τῶν πρακτικῶν σας, διότι **μόνος αὐτὸς** εἶνε ὄργανον δημοσιότητος, τῶν λοιπῶν ἄλλων ὀργάνων τοῦ τύπου ἀναγινωσκομένων ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν ἀνθρώπων. Τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐκλογέων σας ἀναγινώσκουν μόνον Παληανθρώπου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Παρασκευῇ, 14 ὀκτωβρίου.

Δύο ἀναβολὰς ἐξήτησεν ἡ ὑπεράσπισις ἀλλὰ καὶ τὰς δύο ἀπέρριψε τὸ δικαστήριον.

Ἐπίμονος μάρτυς περὶ ἧς ἐγράφη ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ γρατῖδιον μὲ εἰρωνικωτάτην φυσιογνωμίαν ἀφοῦ ἐβασάνισε ἀρκετὰ τὸ δικαστήριον, προσποιουμένη ποτὲ μὲν ἱκετικῶς, ποτὲ δὲ καὶ μὲ θυμὸν ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται, ἐπὶ τέλους κατέθηκεν ἀρκετὰ οὐσιώδη περιστατικά, ἐφ' ὧν κατ' ἐξοχὴν στηριζόμενος ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ράδος ἀνέπτυξε τὴν κατηγορίαν ζητήσας παρὰ τῶν ἐνόρκων νὰ κηρύξωσιν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον φαρμακείας.

Οἱ συνήγοροι κ. κ. Μίλησις καὶ Σιγάλας ὑπερασπιζόμενοι τὸν πελάτην των ἠθέλησαν νὰ πείσωσι τοὺς κ. ἐνόρκους, ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχε γνῶσιν τοῦ ἐγκλήματος, ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτελέσεώς του δὲν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί του διόλου ἔνεκα τῶν ψυχρῶν πρὸς τὴν ἀτυχῇ σύζυγόν του σχέσεων, ὅτι ὅταν ἔμαθε εἰς τὰ παράλια τῆς Βαρβαρίας ὅπου εὐρίσκετο πρὸς σπογγαλιεῖαν, τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἤμπορούσε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἦτο ἔνοχος· ἀλλ' αὐτὸς ἀθῶος καὶ ἀγνὸς παρουσιάσθη ἵνα δικασθῇ, βέβαιος ὅτι ἡ ἀθώότης του θέλει λάμψει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου στίλβουσα, καὶ θαμβούσα, τελευτώντες δὲ καὶ ἐζήτησαν, ὡς φυσικὸν τὴν ἀθώωσίν του.

Οἱ ἐνόρκοι ὁμῶς φαίνεται ὅτι ἔχουν ὀφθαλμοὺς μὴ θαμβομένους ἀφ' ὅπου οὐδέποτε εἶδους ἀναλαμπὰς καὶ διὰ τοῦτο ἐκήρυξαν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον φαρμακείας, συμφόνως δὲ πρὸς τὴν ἀπόφασίν των, καὶ τὸ δικαστήριον, προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν κ. Μακκᾶν κατέδικασεν αὐτὸν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 594)

Δὲν σὰς βεβαιῶνω ὅμως περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἀληθείας ἔλων αὐτῶν, διότι ὁ Καστερὰν τὰ μεγαλῶνει τὰ πράγματα. Ὁ δυστυχὴς Βλιγνὸν ἐθαμβώθη. Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀντικρὺ τοῦ ὀλόχρυσον ἀνθρώπου. Καὶ ἀφοῦ ἤνοιξε ἡ κάσσα τοῦ ἀνελπίστου εὐεργέτου του, κατ' ἀρχὰς ἔβαλε τὸ μικρὸ δάκτυλο, ἔπειτα ὅλο τὸ χέρι, ὅστ' ὅτε τέλος δὲ ἐμπῆκε καὶ αὐτὸς μαζί ἢ μὲ τὸν τίτλον του. Ἰδοὺ πῶς ὁ δούξ 'πανδρεύεται.

Ἐπηκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς. Εἶχε σκοτεινιάσει καθολο-

κληρίαν. Ὁ βαρὼνος μόλις διέκρινεν ἐν τῷ σκότει τὴν ὑπερρφάνως ὑψωμένην κεφαλὴν τῆς μαρκησίας. Τὸ τικ-τάκ μόνον τοῦ ἐκκρεμοῦς διέκοπτε διὰ τῆς τακτικῆς κινήσεώς του τὴν σιωπὴν. Αἶφνης ὁ νέος εἶδε λευκὸν νεφύδιον περνῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς θείας του, καὶ ἐκ λυγμοῦ, μὴ ἀποκρυφθέντος καλῶς, ἠγνόησεν ὅτι ἔκλειε. Ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς μερικῆς βήματα καὶ, γονατίζων εἰς τοὺς πόδας τῆς κυρίας Μπωλιὲ ἐπὶ τινος ὑποθρονίου, ἔλαβε τὴν χεῖρά της ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, μὴ εὐρίσκων οὐδὲ λέξιν, ἵνα παρηγορήσῃ τὴν λύπην ἐκείνην, ἥτις ἦτο ἰσχυρωτέρα καὶ τῆς ὑπερηφανείας αὐτῆς.

— Δὲν εἶναι τίποτε, εἶπεν ἡδέως ἡ μαρκησία, δὲν κατάρθωσα νὰ ἐμποδίσω τὰ δάκρυά μου, διότι ἐκτυπήθην πολὺ σκληρά. Ἀγαποῦσα τόσο πολὺ τὸν Γάστωνα. Ἦτο ὅσ' ἂν παιδί μου. Εἶναι ἀπὸ τὸ αἷμά μου. Καὶ ὅ,τι ἔκαμε μὲ πληγώνει διπλᾶ. Δὲν καταλαμβάνω τίποτε ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν του αὐτῆν, διότι εἶναι γενναία καρδιά καὶ τίμιος χαρακτήρ.

Πῶς ἥλλαξε τόσο πολὺ εἰς τόσο ὀλίγα χρόνια; Ὁ κόσμος κατάρθωσε εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργον τῶσων ἐτῶν; Τὸν ἀνέθρεψα μὲ τόση ἀγάπη, μὲ τόσας φροντίδας! Καὶ ἰδοὺ πῶς μὲ ἀνταμείβει! Ἀ! ὁ ἀχάριστος! ὁ ἀχάριστος!

Βαρῶς συγκεκινημένος ὁ βαρὼνος εἶχε μηχανικῶς λάβει τὸ ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ βελονάκι, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ μαρκησία ἐπλεκεν ὑποκαμισάκια διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ. Καὶ μὲ

θανάτου, ἐκτελεσθησομένην διὰ τῆς λαιμητόμου ἐν τῷ δημοσιωτέρῳ μέρει τῆς Αἰγίνης. Εὐγε!

Σάββατον, 15 Ὀκτωβρίου

Εἶναι νάννος τὸ σημερινὸν ἐγκλημα παραβαλλόμενον πρὸς τὰ τέσσαρα πρὸ αὐτοῦ ἐκδικασθέντα.

Μολὶς εἶναι ἀπόπειρα ἀναιρέσεως. Ὁ Κωνστ. Ἀγαπητὸς, νέος 28 ἐτῶν σχεδὸν ἑορφορ, μὲ κατὰμαυρα μαλλιά, ἀσθενῶν εὐρίσκετο εἰς ἐν δωμάτιον τῆς ἐν Πατησίου οἰκίας του, ὅτε ἕνας κύριος Φλωριανὸς τὸν ὅποιον εἶχον ἀναθρέψει εἰς τὸ σπῆτί του, μπαίνει εἰς τὸ συνεχόμενον μετὰ τῆς ἰδιότητος του κάμαρας δωμάτιον καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ κατηγορουμένου γρηὺς 50 ἢ 60 χρόνων «ψωμί, φαγὶ καὶ φιλί», ὅπως εἶπεν εἰς μάρτυς, Βερύκοκκος τούτικλην. Ὁ κατηγορούμενος, ὅστις εἶχε καὶ προηγουμένως μερικὰς ὑπονοίας περὶ τῆς μητρὸς του ἀρπάζει τὸ ὄπλον του, τρέχει πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Φλωριανοῦ καὶ πυροβολεῖ κατ' αὐτοῦ τὸν πληγώνει μὲ τὰ ἐν τῷ ὄπλῳ σκάγια εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κεφαλὴν. Πολὺ καλὰ τοῦ ἔκαμε λέγουσιν οἱ συνήγοροι κ. κ. Ράλλης καὶ Τζανετόπουλος πλὴν ἀντιτείνει ὁ κ. Καρατζᾶς εἰσαγγελεύς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Πειραιεύς, 8 Ὀκτωβρίου.

Κύριε Μανσόλα, θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε, ἀπελπισθέντες μετὰ τὰς ἐντεῦθεν κατ' ἐπανάληψιν ἀνταποκρίσεις μας περὶ τῆς ἐλεσινοτήτος τῶν ἐνταῦθα ταχυδρομείων, νὰ καταφύγωμεν ἥδη ἀποκλειστικῶς πρὸς ὑμᾶς καὶ μόνον. Παραλείπομεν τὰ βραδυδρομικὰ ἐπαρχιακὰ ταχυδρομεία, τὴν ἀντικατάστασιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπαραιτήτου σάκκου διὰ τῶν σελαχιῶν τῶν

ταχυδρόμων, ἅτινα εἰς καθίδρον, γλοιώδη, καταμουσκευμένην μεταβάλλουσι τὴν δύστηνον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν διὰ ν' ἀποσφραγίσῃ τις, ἀπαιτεῖται νὰ πράξῃ τοῦτο «μετὰ φόβου θεοῦ, πίστεως καὶ λαχτάρας.» Ταῦτα ἀποδοτέον μᾶλλον καὶ εἰς τὴν ἐντελῇ ἀνυπαρξίαν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν καὶ εἰς τὴν ἀνακριθεῖ ἰδέαν ἣν ἔχουσιν οἱ ἐπαρχιακοὶ ταχυδρόμοι περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπιστολῶν διότι ποτὲ, οὐδέποτε τοῖς ἐγένετο παρατήρησις ἐκ τὸς τινων ἐντύπων στερεοτύπως ἐγκυκλιῶν διευθυνομένων αὐτοῖς κατὰ πᾶσαν πανσέληνον.

Ἀλλὰ περὶ Πειραιῶς πῶς δικαιολογοῦται αἱ ἀναμορφωτικαὶ ἐπαγγελίαι σας; Πόσας χιλιάδας μιλιῶν ἀπέχει ἡ πόλις αὕτη τῶν Ἀθηνῶν; Δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι καὶ ἡ ἐπ' ἐλάχιστον καθυστέρησις τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, σπουδαία συμφέροντα δύναται νὰ παραβιάσῃ εἰς μίαν τόσον ἐμπορικὴν πόλιν; Μὴ δὲν εἴσθε ἐν γνώσει ὅτι ἑκατοντάς σχεδὸν ἀτμοπλοίων εἰσπλέει καὶ ἐκπλέει καθ' ἑβδομάδα τοῦ λιμένος μας, καὶ ὅτι ὅλη ἡ κομιζομένη καὶ ἀποστελλομένη δι' αὐτῶν ἀλληλογραφία, ἐκτὸς τῆς διὰ ξηρᾶς, θὰ διέλθῃ τῶν χειρῶν τριῶν ὑπαλλήλων οὓς ἔχετε καρφώσει ἐδῶ νυχθημερόν ἐργαζομένους; Ὁ Πειραιεύς ἔχει 40,000 κατοίκους, ἤτοι τοὺς ἡμίσεις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐπομένως ἀντὶ τῶν 4 γραμματοκομιστῶν ἐδικαιούτο νὰ ἔχῃ 10 — 15 ὅπως καὶ αἱ διπλασίονας κατοίκων Ἀθῆναι ἔχουσι τριάκοντα. Καὶ δὲν ἐμάθατε ὅτι ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς θὰ πῇ τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς πόλεως Πειραιῶς, καὶ ὅτι τὸ ἐκεῖ ἐκσφενδονισθὲν ταχυδρομεῖον κατέχει θέσιν Καραλῆ Ταμποῦρ Δερβέν; Καὶ τὰ γραμματοκιβώτια ποῦ; Καὶ ἡ ὀκτάκις τῆς ἡμέρας μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀλληλογραφία πότε; Διὰ νὰ μὴ ἀνατρέχωμεν εἰς ἀμφισβητούμενα, ἡ ἀπόδειξις πρόχειρος. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διδόμενον ἐν Ἀθήναις εἰς τὰς 3 μ. μ. (ὡς ἡ ταχ. σφραγίς) τῆς προτερείας, διανέμεται ἐνταῦθα εἰς τὰς 10 π. μ. καὶ ἐνίοτε μ. μ. τῆς ἐπομένης! Πταῖουν οἱ ὑπάλληλοι; Ὁχι. Πταίει ἡ φύσις βέβαια ἥτις δὲν τοὺς ἐπλάσε

ὠργισμένην χεῖρα ἐτρύπα ἐπιμόνως μεγάλην ἐκ στακτεροῦ μαλλιῶ ἀγαθίδα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μαρκησία εἶχε γείνει κυρία ἑαυτῆς. Ἐσπόγγιζε τὰ τελευταῖα τῆς δάκρυα.

— Τὸ σπουδαῖον εἶναι, εἶπε μετὰ σταθερᾶς φωνῆς, τὸ ὅτι πρέπει νὰ λάβωμεν πολλὰς προφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κλαίρην. Τὴν γνωρίζετε. Εἶνε ὑπερήφανος, εὐαίσθητος... Ἰδίως πατέρας, καρδιὰ χρυσῇ, ἀλλὰ κεφαλὴ σιδερένιο. Ἐνῶ ἐλπίζει ἀκόμη πολὺ θὰ τῆς ἔλθῃ τὸ κτύπημα. Μοῦ ὠμιλοῦσε σήμερα ἀκόμη περὶ τοῦ Γάστωνος. Ἡ ἰδέα ὅτι ἔμπορεῖ νὰ συλλογισθῇ ἄλλην γυναῖκα δὲν τῆς ἤλθε καὶ ὅτ' οὐ μυστὸ. Ἀπέδωκε τὴν σιωπὴν καὶ τὰς ἀργοπορίας τοῦ δουκὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θέσεώς του. Δὲν ὑπωπτεύθη ποτὲ τίποτε. Εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος δὲν περιμένει ἀπὸ τοὺς ἄλλους παρὰ εἰλικρινεῖαν καὶ τιμιότητα. Μία τοιαύτη αἰφνιδία διάψευσις τῶν ἐλπίδων τῆς ἔμπορεῖ νὰ ταραξῇ πολὺ σοβαρὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς

— Ἀλλὰ, ἀγαπητὴ μου θεῖα, δὲν νομίζετε, ὅτι μία συνεννόησις μὲ τὸν Βλιγνὸν μπόρσοις νὰ εὐκολυνῇ σημαντικὰ τὴν θέσιν μας; Ὁ Γάστων παρεσύρθη... Ἀφοῦ τοῦ δείξῃ κανεὶς τὸ μέγεθος τοῦ σφάλματός του ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὸ καθῆκόν του! Καὶ ἐὰν συναινῇτε, εἶμαι ὀλόκληρος εἰς τὰς διαταγάς σας...

— Ὁχι, εἶπεν ἡ μαρκησία ὑπερηφάνως. Δὲν εἴμεθα ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ταπεινώνονται καὶ παρακαλοῦν. Ἡ θέσις

μας ὅσον λυπηρὰ καὶ ἀνὴν εἶναι καθαρὰ καὶ ἐντιμος. Δὲν εὐχαριστοῦμαι νὰ τὴν μεταβάλω. Θὰ περιμένω νὰ τελειώσῃ ὀριστικῶς τὸ συνοικέσιον τοῦ ἀνεψιοῦ μου διὰ νὰ πῶ ὅτ' ἐν τῇ κόρῃ μου ὅ,τι συνέβη. Διότι, προσέθηκε πικρῶς μειδιῶσα ἡ κυρία Μπωλιέ, μὲ τόσῳ καπιτζίζῳ ἀνθρωπο, καθὼς εἶναι ὁ δούξ, πρέπει πάντοτε νὰ φοβᾶται κανεὶς ὅτι θ' ἀλλάξῃ...

— Ὅπως θέλετε, ἀπήντησεν ὁ βαρὼνος· δὲν ἔμπορῶ νὰ σᾶς κατατηγῶρῃ διότι ἐνεργεῖτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Καὶ γὰρ νὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν, ἐπερίμενα νὰ ὁμιλήσετε ἔτσι... Τώρα ἂς γίνῃ ὅ,τι θέλει! τὸ καλὸ μέρος τὸ παίζετε σεῖς, καὶ ἐὰν χύσετε κρυφὰ μερικὰ δάκρυα, τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἐρυθριάτε ἐνώπιον τοῦ κόσμου. Καὶ ἀτυχῶς δὲν ἔμπορῶ νὰ πῶ τὸ ἴδιον γὰρ τὸ Βλιγνὸν.

Θόρυβος ταχέων βημάτων ἀντήχησεν ἐν τῇ μεγάλῃ πετρίνῃ κλίμακῃ συνοδευόμενος ἀπὸ εὐθύμους ψιθύρους. Χαρούμενοι καὶ γελῶντες ἡ Κλαίρη καὶ ὁ Ὀκτάβιος κατέβαινον μαζὴ μὲ τὴν βαρὼνην, καλοκαρδισμένοι ἀπὸ τὴν τρελλὴν καὶ θορυβώδη εὐθυμίαν τῆς νεαρᾶς γυναίκος.

Ἡ θύρα ἠνοιχθῇ καὶ ἡ κυρία Πρεφὸν εἰσώρμησεν ὡς χιονοστρόβιλος ἐν πῇ σκοτεινῇ αἰθούσῃ.

— Ἀ θεῖ μου! εἴσθε χωρὶς φῶς! ἀνεφώνησεν ἡ βαρὼνη. Νομίζει κανεὶς ὅτι ὁμιλεῖτε ὅτ' οὐ βᾶθος κανεὶς τάφου. Εἶναι τόσῳ σκοτεινὰ ὥστε δὲν θ' ἀκούγεται κανεὶς τί λέει ἐδῶ μέσα!...

(ἀκολουθεῖ)